

ODVETNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE**Komisija za etiko****Odvetnica Živa Drol Novak – preds.****Odvetnica Tatjana Ahlin****Odvetnik Janez Starman****Št.: 1056/2017****Ljubljana, 4.12.2017****Mnenje**

**o skladnosti ravnanja [REDACTED] z načeli in pravili Kodeksa
odvetniške poklicne etike**

*Komisija za etiko Odvetniške zbornice Slovenije je v skladu s 6. pravilom
Kodeksa odvetniške poklicne etike, na predlog [REDACTED]
[REDACTED] obravnavala ravnanje odvetnice ter*

sprejela stališče,

*da [REDACTED] ni kršila načel in pravil Kodeksa odvetniške
poklicne etike s tem, da je zoper prijaviteljico kot stečajno upraviteljico po
pooblastilu svoje stranke vložila kazensko ovadbo.*

Obrazložitev:

*Komisija za etiko pri Odvetniški zbornici Slovenije je dne 12.5.2017 prejela prijavo
[REDACTED] zoper [REDACTED]. [REDACTED]
[REDACTED] je kot pooblaščenka upnika v stečajnem postopku, v katerem je
prijaviteljica stečajna upraviteljica, prijavila ločitveno pravico, prijaviteljica pa je
prijavljeno ločitveno pravico prerekala iz razloga, ker odvetnica seznama
premičnin, ki je bil sicer priložen vlogi, ni prepisala v vlogo. Prijaviteljica navaja,
da je [REDACTED] zoper njo kot upraviteljico v insolvenčnih postopkih
sprožila kazenski postopek oziroma naznanila, da naj bi prijaviteljica kot stečajna
upraviteljica storila kaznivo dejanje nevestnega dela v službi (258. člen KZ-1).
[REDACTED] naj bi ovadbo zoper prijaviteljico vložila z namenom, da
bi se razbremenila svoje odgovornosti nepravilne prijave ločitvene pravice v
stečajnem postopku namesto da bi uporabila primerna pravna sredstva. Upnik,
katerega ločitvena pravica je prerekana, ima skladno s 300. členom ZFPPIPP*

možnost svojo pravico uveljavljati v pravdi v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev – ali je bilo prerekanje ločitvene pravice utemeljeno ali ne, bi se izkazalo v pravnem postopku. Prijaviteljica zato meni, da je [REDACTED] kršila odvetniško disciplino ter storila kaznivo dejanje krive ovadbe. Zaradi očitkov kaznivega dejanja je prijaviteljica zoper [REDACTED] podala tudi kazensko ovadbo zaradi kaznivega dejanja krive ovadbe.

[REDACTED] je v odgovoru na prijavo navedla, da je [REDACTED] ki je [REDACTED], kot [REDACTED] več pravnega zastopanja in v izogib stroškom tudi sam piše vloge in sodeluje v postopkih. Njena stranka je sama vložila kazensko ovadbo zoper [REDACTED] [REDACTED] nakar je bila pozvana na dopolnitev ter je za to pooblastila odvetnico. Dne 18.10.2016 ter dne 9.12.2016 je [REDACTED] podala dve dopolnitvi kazenske ovadbe, pri čemer je po izrecnem naročilu svoje stranke tožilstvu predlagala, da v skladu s svojimi pristojnostmi tudi nad prijaviteljico uvede postopek, določen z ZKP. Predloga za uvedbo kazenskega postopka ni podala v lastnem imenu in tudi ni pristojna odločati o tem, ali so pri dejanjih prijaviteljice podani znaki kateregakoli kaznivega dejanja. [REDACTED] je izpostavila, da je njena stranka ugotovila, da ločitvena pravica ni priznana šele, ko je bila razpisana dražba spornih premičnin, odvetnica pa ni bila pooblaščenca za preverjanje podatkov o stečajnem postopku. Ko je odvetnica stranki pojasnila, da v stečajnem postopku ne more več uspeti, ji je stranka naročila postopanje preko tožilstva, kar je z dopolnitvijo kazenske ovadbe z dne 9.12.2016 tudi storila. Odvetnica je priložila dopis z dne 15.3.2017, ki ga je njena stranka sama naslovila na PP [REDACTED] iz katerega izhaja, da je stranka prepričana, da je prijaviteljica kršila predpise pri delu stečajne upraviteljice.

Ker po mnenju strokovne službe zbornice očitane kršitve ni mogoče subsumirati pod disciplinske kršitve, kot jih določata 77.a in 77.b člen Statuta Odvetniške zbornice Slovenije, je bil spis odstopljen v presojo Komisiji za etiko, ki obravnava morebitne kršitve odvetniške poklicne etike.

Članica Komisije za etiko, odvetnica Tatjana Ahlin, se je izločila iz odločanja v zadevi.

Tako prijaviteljica kot [REDACTED] sta svojim vlogam priložili sodno prakso, ki naj bi podpirala njuno stališče glede vprašanja, ali mora biti premoženje, ki je predmet ločitvene pravice, prepisano v vlogo, ali pa zadošča, da je prijavi ločitvene pravice priložen seznam premoženja, na katerega se nanaša ločitvena pravica. Komisija za etiko pojasnjuje, da predložena sodna praksa za odločitev Komisije za etiko ni relevantna. Za presojo morebitne kršitve odvetniške poklicne etike je potrebno odgovoriti le na vprašanje, ali je odvetnica s tem, da je po pooblastilu svoje stranke zoper stečajno upraviteljico podala kazensko ovadbo, ker je bila stranka mnjenja, da je stečajna upraviteljica s svojim ravnanjem storila kaznivo dejanje nevestnega dela v službi, kršila odvetniško poklicno etiko.

Glede na določila Kodeksa odvetniške poklicne etike odvetnik ne sme dopustiti nepravilnega nastopanja sodnih in drugih organov nasproti sebi ali svoji stranki (19. člen Kodeksa odvetniške poklicne etike). Zato sme odvetnik pri zastopanju interesov svoje stranke izkoristiti pravna sredstva, ki so na voljo za zaščito zakonskih pravic in koristi stranke, in se samostojno odloča o tem, kako bo najbolj pravilno, odgovorno in uspešno zastopal svojo stranko. Kot je pojasnila odvetnica [REDACTED], se je njena stranka z dejstvom, da je bila njena ločitvena pravica prerekana, seznanila prepozno, zato pravda ni bila več mogoča. Ker je bila stranka odvetnice mnenja, da je prijaviteljica kot stečajna upraviteljica ravnala v nasprotju s koristmi upnikov, je [REDACTED] po pooblastilu svoje stranke zoper prijaviteljico podala kazensko ovadbo.

Komisija za etiko je mnenja, da odvetnica zgolj z vložitvijo kazenske ovadbe skladno s kazensko zakonodajo ni kršila odvetniške poklicne etike. Stališče prijaviteljice, da stranka (oziroma po pooblastilu njena odvetnica), v kolikor je imela na voljo določeno pravno sredstvo in ga ni izkoristila, ne bi smela vložiti kazenske ovadbe, po mnenju Komisije za etiko ni pravilno. Kot je pojasnila [REDACTED] je bila njena stranka mnenja, da je prijaviteljica kot stečajna upraviteljica ravnala v nasprotju s koristmi upnikov, zato je odvetnici naročila, da zoper prijaviteljico poda ovadbo pristojnim organom. Komisija za etiko pa ne more odločati o tem, ali v konkretnem primeru dejansko obstaja podlaga za pregon očitane kaznivega dejanja, ker o tem odloča državni tožilec, o obstoju morebitnega kaznivega dejanja pa odloča pristojno sodišče.

Komisija za etiko
Odvetnica Živa Drol Novak

